

Köylüm

– rasay · 01 Mart 2012

Köylüm

Zamanın hepsi senin, sınırlama yok.
Şu sendeki asalet yeter be köylüm,
Seninle vardır, seninle coşar özüm,
Elleri nasırlı, gönlü tok köylüm.

Emeğin toprağa karışır beklersin,
Bir sene, ah bile demez emeklersin,
Gönlü hoş, güzellik sadece sensin.
Elleri nasırlı, gönlü tok köylüm.

Gürültü, his şehrin havası pis,
Köylümün yufkası ne de nefis,
Batsın sizin bar-diskoteğiniz,
Elleri nasırlı, gönlü tok köylüm.

Kırmızı başlıklı tarlalar seninle,
Kendin dikip, kendin yersin elinle,
Yanık, yanık söylemekte sin dilinle,
Elleri nasırlı, gönlü tok köylüm.

Yinede övülmüyor bu büyük şehir,
Binler üst üste çekmekte kahr,
Mis de kokardı hanin senin ahır,
Elleri nasırlı, gönlü tok köylüm.

Cadde cadde, sokak sokak bölmüşler,
Her insana bir metre yeşil vermişler,
Senden kopanın tabiatını değiştirmişler,
Elleri nasırlı, gönlü tok köylüm.

İlmin mertebesine, bağrında da ulaşılır,
Sakin çalışmakla çok şeyler başarılır,
Dünyanın göbeğine bir de çivi çakılır,

Elleri nasırlı, gönlü tok köylüm.

Yıldım, usandım şu betonlar arasında,
Çok insan gördüm ki, köy sevdasında,
Kimileri de hapis kalmış anısında,
Elleri nasırlı, gönlü tok köylüm.

Suskun toplumların, hasret bendesi,
İnsanlığın ayakta duran tek dengesi,
Varoluşun, varlığın aslen gözdesi,
Elleri nasırlı, gönlü tok köylüm.

Ellerinle pişir, her nebatat tat bulur,
Yüreğine giren büyük hazineler bulur,
Yıkılmaz bir bendin abidesi gibi durur,
Elleri nasırlı, gönlü tok köylüm.

Şair Yaşar, alışamadı şu şehire,
Yüreği dönmüş, bozuk kevgire,
Dönmek için can atar sizlere,
Elleri nasırlı, gönlü tok köylüm.

Abdullah Yaşar Erdoğan